

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Corpus Juris Canonici

Gregor <XIII., Papst>

M. DC. LXI. Coloniae Munatianaee, 1661

De Sepvltvris. Titvlvs VII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62953](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62953)

DE REBUS ECCLESIAE NON ALIENANDIS.
TITVLVS IV.
CAP. I.

Religiosus, qui concessit alienam vel certum tempus iura, redditus vel possessionem administrationi eius preter, suspensus est ab officio, nisi ad hoc fuerit expressum: nec valet concessio, nisi ad hoc fuerit expressum. l. de locat. An d.

Monasteriorum, & aliarum administrationum regularium dependens occurrere cupientes, peremptorio prohibemus edito, ne quis religiosus monasterio, priorati, Ecclesiae, seu administrationi cuius praesidens, iura, redditus, aut possessiones ejusdem alieni ad vitam ejus, seu aliud certum tempus, peremptoria etiam inde recepta quovis modo concedat: nisi necessitas aut utilitas monasterii, prioratus, ecclesiae, aut administrationis hujusmodi hoc exposcat, conventus sui, aut si conventum non habeat, praeter proprii, assensu ad hoc nihilominus accedente. Si quis autem contra hoc fecerit, poenam suspensionis ab officio eo ipso incurrat, nec ex concessione ipsius recipienti, jus aliquod acquiritur. Verum praemissa ad locationes vel etiam redituum aut fructuum venditiones, ad tempus modicum faciendas, declaramus iurisdictionem non extendi.

CAP. II.
Episcopus nec potest ecclesiam alteri, vel loco religiosi donare, etiam non vocato vellore, vel defensore. l. de locat. An d.

Si una ecclesia alteri ecclesiae, seu dignitati alicui vel praebendae per Episcopum, suo consentiente capitulo inhiatur, aut religioso loco donec, ex eo quod rector ipsius ad hoc vocatus, vel convocatus, defensio ei fuerit hoc datus non extitit: nequaquam ad poterit impugnarum. Quod si Episcopus (sui etiam capitulo accedente consentu) mensura sua vel ipsi capitulo aliquam duxerit ecclesiam unendam: hoc irritum esse decernimus & inane, contra quavis consuetudinem non obstantem.

DE REBVS PERMVTATIONE.
TITVLVS V.
CAP. VNICVM.

Collatio de beneficiis causa permutationis vacantibus facta alicui, quam permittantibus non tenet. l. de locat. An d.

Ne concessione juris utentibus praesertim circa spiritualia illudatur, si quis e beneficia ex causa permutationis, ab aliquibus resignata, aliis, quam ipsi permittente volentibus conferantur, nullius hoc esse volumus firmitatis.

DE TESTAMENTIS ET VLTIMIS VOLUNTARIIS.
TITVLVS VI.
CAP. VNICVM.

Ordinatio loci rationem exigit a religiosis etiam exemptis de testamentorum executoribus, quae gesserunt: & si circa id deliquerint, illis poenitentiae.

^a Al. ita idem. ^b Propter expressam hanc hujus verba hoc constituta ab omnibus lex per alii est seruanda an l. 3. c. de legibus. Bonifacius de Vital. ^c Al. attestaverunt. ^d C. de moner. vnde statuunt conc. Trid. sess. 7. de reform. c. 6. & sess. 24. de reform. cap. 21. §. 11. & sess. 24. de reform. c. 9. ^e In vlt. c. de. atque in pressis constant legitur ita: si beneficia ex causa, &c.

Clemens V. in concilio Viennensi.
Religiosis etiam exemptis, depunis ad executionem cuiuslibet ultimum voluntatis, cum ipsa executionis officium (quod usque non potest nisi a superiori suo peccati super hoc licentia & deinde suscipere) volentes praedictam materiam decessoribus Praesentis constitutionis auctoritate statuimus, quod tales etiam si praeterea fungantur officio, locum ubi narius debent reddere, ipsique ordinari ab eorum illi que dolo, fraude seu negligentia de illorum executionis officio teneantur exigerentur: Illis, qui circa id deliquisse ceperint, in aliorum exemptis poenitentia debita (quocumque non obtinere privilegio) puniuntur.

DE SEPULTVRIS.
TITVLVS VII.
CAP. I.

Excommunicati sunt etiam exempti, qui in caliditate iustis de sanctis sepeliri an certorum tempore morali, vel qui sceleris sepeliri excommunicati patulis, vanae mercedis, vel inanis iustis iuramentis. l. de locat. An d.

Fos, qui proprio temeritate audacia delinquentium corpora, non sine contemptu divini ordinis, in caemeteriis interdicti repone, in illis non concessis à iure, vel excommunicatis patulis, ad nominatim interdictis, vel aliis quibuslibet sepelire praesumunt: decernimus facta excommunicationis sententiae subiacere: à qua nullatenus absolvantur, nisi prius ad arbitrium discretissimi Episcopi capituli per gramma interdicti irogati, satisfactum exhibuerint competentem: Nullo eis circa poenam excommunicationis, vel quovis alio privilegio, sub quacumque forma verborum concessio aliquantisper sustinetur.

CAP. II.
Pari, quae titulum respicit, hoc interdictum: Talibus in memoris in locis suis liberis sepeliri debet, qui hoc iuramentum, ad funerals iam, & quibuslibet obventibus et talibus, illam de quibus alia non debet tenentia, quorum & in illis locis vult ecclesia parochialis. l. de locat. An d.

Idem in eodem.

Vidum à Bonifacio Episcopo octavo praedicti nostro infra scripta edita decretali, generaliter undecimus praedecessor noster aliam illam poenitentiam promulgavit: quae quia (ut praedictum est) indum pacis ab auctore ipsius praeter scriptam, non legit, quinimo discordia, pro qua deinde poenitentiam, fomentum non modicum minuitur: eos etiam poenitentiam cessantes, aliam à praedicta Bonifacio praedicti tenentem illius, qui dicitur esse talis: Bonifacius Episcopus servus servorum Dei, ad poenitentiam per poenitentiam. Super cathedram praerogative pastoralis adivina disponente clementia constituti: est maior de poenitentia, qui in amplum omnino curia aliam poenitentiam constumit: quae tamen, praeter scriptam, non poenitentiam, exitentur innotetis: cogitationibus poenitentiam haurit, circa id tamen serventibus, non poenitentiam, vacamus instantius, ac operose solliciti poenitentiam, diris impatiatur, ut ad divini nominis & poenitentiam rationem catholice fidei, & poenitentiam poenitentiam, praedicti radicibus diluorum veritate, & poenitentiam antia quibus omnino subditi, non poenitentiam, antialiter, ad curiam & respoenitentiam poenitentiam.

^a De institutio vnde Decretum in c. ad hanc poenitentiam. ^b Alias, frequentibus, & Al. innotet.

M 13

...ceteraque personas, quas ordo clericalis inclu-
dit, pacis tranquillitas vigeat, fervor charitatis ex-
crescat, invaleat concordie unitas, animarum iden-
titer perferat. Scimus enim, & ex evidenti facti col-
loquio, quod non nisi in pacis tempore bene collu-
gimus, neque auctor: neque ignoramus, quod diffensiones & scan-
dala gravis alicuius adium preparant, rancores & o-
dia diffundunt, & illicitis moribus ausum praebeant. Ab
idem si quidem inter praelatos & rectores, seu sacerdo-
tes & clericos parochialium ecclesiarum, per diversas
partes provinciarum constitutos ex una parte, & prae-
dicatos & minorum ordinum fratres, ex altera (pacis re-
gimine, favore & zizanias procurante) gravis & periculosa
diffidentia extitit suscitata, super praedicationibus fide-
lium populis faciendis, eorum confessionibus audiendis,
penitentibus injungendis eisdem, & tumulandis defun-
ctorum corporibus, qui apud fratrum ipsorum ecclesias,
sive loca notantur eligere sepulturam. Nos autem
(sui periculis laudabiliter) molestie ferentes incommoda
horum, reducens ad exactam considerationis examinem,
nos omnia peccatis clausura sollicitate revolventes, quam-
vis de omni periculis, quam omnia dispendiis, quamque
diffidentia maerentis conspectu reddatur exorta discordia
diffidentia: Et propterea intendentes paternis sollicitu-
dinibus illam profus evellere, ac omnimode sub-
igere, nullis unquam futuris temporibus favente. &
Domini iustitiam & grati quoque desiderio cupien-
tes, ut huiusmodi negotium, quod potissimum invidet cor-
dis uniti, sicut salubrem & eulem per Apostoli-
cae sedis studium consequatur, diligenti cum fratribus
vobis de liberatione praehabita super eo, ad honorem
Dici exaltationem catholicae fidei, quietum statum pa-
triam praedicatorum, ac salutis animarum fidelium incre-
mentum: de 4. ipsorum fratrum consilio, auctoritate
Apostolica statum & ordinamus, ut dictorum ordi-
num fratres in ecclesiis & locis eorum, & in plateis
numquam libere valeant clerico & populo prae-
dicare, nisi proponere verbum Dei: hora illa duxerit exce-
ptum, in qua locorum praelati praedicare voluerint, vel co-
mitti facere (soleniter praedicatorum) in qua praedicare vel-
lunt praeterquam in illis de praelatorum ipsorum
voluntate procedent, ac licentia speciali. In studiis au-
tem generalibus, ubi testimonium ad clerum ex more fe-
cit, ubi deus illis, quibus praedicator solenniter confue-
vit ad nos etiam mortuorum, & in festis specialibus,
sive peculiaribus eorumdem fratrum, possit licentia fra-
trum & locorum libere praedicare: nisi forte illa hora,
qua solet ad clerum in praedictis factis Dei verbum pro-
ponere. Episcopus vel praelatus superior clerum ad se ge-
neraliter convocaverit, aut ex aliqua ratione, vel causa
urgente clerum ipsum duceret congregandum. In ec-
clesiis autem parochialibus fratres illi nullatenus aude-
ant, vel debeant praedicare, vel proponere verbum Dei,
nisi habeant praedicta a parochialibus sacerdotibus invi-
tati fuerint vel vocati, & de ipsorum beneficio & as-
sensus, seu penitus licentia fuerint & obtenta: nisi Episco-
pus vel praelatus superior per eosdem fratres praedicatorum
mandaverit. Statuimus etiam & ordinamus auctorita-
te praedicta ut in singulis civitatibus & diocesis, in qui-
bus loca fratrum ipsorum consistere discernuntur, vel
sunt, huiusmodi & diocesis locis ipsis vicinis, in quibus
omnes praedicatorum non habentur, magistris & priores pro-
vinciales praedicatorum, aut eorum vicarij & generales
magistri & provinciales ministri & custodes minorum or-
dinum praedicatorum, ad praesentiam praelatorum eorum

dem locorum se conferant per se vel per fratres, quos
ad hoc idoneos fore putaverint, humiliter petunt, ut
fratres, qui ad hoc electi fuerint in eorum civitatibus
& diocesis confessiones subditorum suorum confi-
teri sibi voluntium audire libere valeant, & huiusmo-
di confessionibus (prout secundum Deum expedire co-
goverint) penitentias imponere salubres, atque eisdem
absolutionis beneficium impendere de licentia,
gratia, & beneplacito eorumdem. Ac deinde praefati
magistri, priores, provinciales & ministri ordinum praedicatorum,
eligere studeant personas sufficientes, idoneas,
vita probatas, discretas, modestas atque peritas, ad tam
salubre ministerium & officium exequendum: quas
sive ab ipsis electas representent, vel faciant praesentari
praelatis, ut de eorum licentia, gratia, & beneplacito in
civitatibus & diocesis eorumdem, huiusmodi perso-
nae sic electae, confessiones confiteri sibi voluntium au-
diant, imponant penitentias salubres, & beneficium
absolutionis in posterum & impendant, prout superius
est expressum: extra civitates & diocesis, in quibus
fuerint deputatae, per quas eas volumus, & non per
provincias deputari, confessiones nullatenus audire.
Numerus autem personarum assumendarum ad
huiusmodi officium exequendum esse debet, prout & u-
niversitas cleri & populi, ac multitudo vel paucitas ex-
iguerint eorumdem. Et si idem praelati petant licentiam
confessionum huiusmodi audiendarum concesserint,
illam praefati magistri, ministri, & alii cum gratiarum
recipiant actione, dictaque personae sic electae commis-
sum sibi officium exequantur. Quod si forte iam dicti
praelati quatenus ex dictis fratribus praesentatis eisdem
ad huiusmodi officium nolle habere, vel non du-
derent admittendum: eo amoto vel substracto, loco ipsius
similiter eisdem praesentatis praefatis possit & debeat
alius surrogari. Si vero idem praelati praefatis fratribus
ad confessiones (ut praemittitur) audiendas electis, hu-
iusmodi exhibere licentiam recuserint: nos ex nunc ip-
sis, ut confessiones sibi confiteri voluntium libere si-
cutique audire valeant, & eisdem penitentias impo-
nere salubres, atque eisdem beneficium absolutionis im-
partiri gratiose concedimus, de plenitudine Apostolicae
potestatis. Per huiusmodi autem concessionem nequa-
quam intendimus personis seu fratribus ipsis ad id ta-
liter deputatis, potestatem in hoc impendere amplio-
rem, quam in eo curatis vel parochialibus sacerdotibus
est a iure concessa: nisi forsitan eis ecclesiarum praelati
ubertorem in hac parte gratiam specialiter dicerent
faciendam. Huiusmodi quoque statum & ordinatio-
nis nostris adjicimus, ut fratres dictorum ordinum in
ecclesiis vel locis suis ubilibet constitutis, liberam (ut
sequitur) habeant sepulturam: videlicet, quod omnes
ad eam recipere valeant, qui sepeliri elegerint in locis
& ecclesiis memoratis. Verum ne parochiales ecclesiae
& ipsarum curati, sive rectores, qui ministrare habent
ecclesiastica sacramenta, quibus noscitur de iure com-
petere, praedicare seu proponere verbum Dei, & confes-
siones audire fidelium, debitis & necessariis beneficiis
defraudentur, cum operarius mercedis exhibitio debeat
tur: auctoritate Apostolica constitutum & ordinamus
eadem, ut dictorum ordinum fratres, de obventionibus
omnibus tam funeralibus, quam quibusvis & quo-
modocunque relictis, distindte vel indistindte, ad
quoscunque certos vel determinatos usus, de quibus
etiam quanta, sive canonica portio dari, sive exigi non
consequitur, vel non debet de iure: nec non de datis vel

Al. & anmoron, &c. b. Al. Satorey, c. Alia
ta. auctoritate Domini. d. Al. ita: de fratrum ministerio con-
fessio. e. Videt. sicut vobis s. fm. ff. quomodo servitus amitt.
f. Al. magister. g. Al. generalis minister.

a. Haec dicta ditiones, in posterum: desunt in antiquioribus
codicibus. b. Al. ita: prout universitas cleri, & populi multi-
tudo, vel paucitas exigi eorumdem. c. Vide licet petiti. s. 1.
ff. de cast. p. l. i. ff. de ali. & ab. leg. Font.
Kkk

